

Anna Woltz

Zom en Bie

zitten vast

Met tekeningen van Emanuel Wiemans

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij

HERSENS! BLOED!

Zom en Bie zitten op een graf.
Het is midden in de nacht.
De wind waait koud, maar dat voelen ze niet.
Bie zucht diep.
'Zom?' zegt ze.
Zom kijkt op.
'Wat is er, Bie?'

'Denk jij dat dit het is?' vraagt Bie.
'Dat WAT het is?' vraagt Zom.
'Dit alles...' Ze zucht weer.
'Ik zit hier maar een beetje op een graf.
Of ik sta achter een boom.
En elke keer als er een mens komt...
Dan roep ik: *IK WIL JOUW HERSENS!*'

‘Dat hoort toch zo?’ zegt Zom verbaasd.
‘Je bent een zombie.
Dit doen wij nou eenmaal.
En ik wissel het af.
Soms roep ik: *BLOED!*
Soms fluister ik: *botten...*
Of ik gil:

Bie pulkt aan haar hand.
Haar vel laat een beetje los.
Ze mist een paar nagels.
‘Nou, ik vind het maar saai!
Ik roep al meer dan duizend jaar:
JIJ DAAR, IK WIL JE BREIN!

En of het nou een ridder is...
Of een dokter...
Of een juf van de school hier om de hoek...
Ze gillen allemaal.
En dan pak ik ze.
En dan eet ik ze op.
Dat is alles.
En daarna wacht ik weer.’

